

בבא קמא צו

	ר' מאיר	חכמים
לפי משנתנו	עבדים=קרקע	עבדים=מטלטלין
לפי הברייתא	עבדים=מטלטלין	עבדים=קרקע

ברייתא שנייה

אחד מהם	השני	הדין
ברי – ברשותי ילדה	שמא - שותק	ברי זוכה
שמא	שמא	יחלוקו
ברי	ברי	חכמים – אין נשבעין לא על העבדים ולא על הקרקעות וישאר בחזקת המוכר עבדים=קרקע
		ר' מאיר – ישבע המוכר שברשותו ילדה עבדים=מטלטלין

קושי בפסיקת רב

ר' פסק כר' מאיר	רב דניאל בר רב קטינא בשם רב:
הסתירה	התוקף בעבדו של חבירו ועשה בו מלאכה - פטור, ואי ס"ד עבדא כמקרקעי דמי, אמאי פטור: ברשותא דמריה קאי!
תירוץ	שלא בשעת מלאכה וניחא לו שלא יתעצל עבדו (זה נהנה וזה לא חסר)

ר' פסק כר' מאיר	שמואל
התוקף ספינתו של חבירו ועשה בה מלאכה	אינו נוטל אלא פחתה (פחת=משלם כשעת הגזילה)
רב פפא - לא פליגי	הא דלא עבידא לאגרא
עוד הסבר - הא והא דעבידא לאגרא	והא דנחית ליה אדעתא דגזלנותא

ר' הונא	נסדק משלם כשעת הגזילה	נפסל הרי שלך לפניך (אין שינוי ולכן אין קניין)	קושי	תירוץ
נסדק ממש	פסלתו מלכות	פסלתו מלכות=ייץ	והחמיץ	ייץ – נשתנה טעמו מטבע – לא נתשנה גופו
רב יהודה	פסלתו מלכות	פסלתו מדינה זו אבל יוצאה במדינה אחרת	ונטמאת	בפסלתו מלכות ניכר ההיזק

ר' פסק כר' מאיר	שמואל
המלוה את חבירו על המטבע ונפסלה המטבע	מטבע היוצא באותה שעה
	יכול לומר לו לך הוציאו במישן

ר' פסק כר' מאיר	שמואל	ברייתא
קושי על הבנת רב נחמן בדברי שמואל	לך הוציאו במישן ↓ רב נחמן – רק אם יכול להגיע למישן	אין מחללין על המעות שאינם יוצאות, כיצד? היו לו מעות כוזביות, ירושלמיות או של מלכים הראשונים - אין מחללין; הא של אחרונים דומיא דראשונים - מחללין!
תירוץ רב נחמן	כשמלכויות מקפידות זו על זו	כשאינן מלכויות מקפידות זו על זו

